

PHẦN 7: Hết thủy chư quỷ thần cùng đến chúng hội

Bấy giờ, Hộ thế Tứ đại Thiên vương, từ chỗ ngồi đứng dậy chấp tay hướng về Đức Phật, cung kính lễ bái và thưa:

–Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Nơi cõi Diêm-phù-đề này với vô số quốc độ, thành ấp, thôn xóm, vườn cây, đền đài, quán xá, khe núi, ao đầm các xứ, những chốn có các chúng xấu ác Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Cửu-bàn-trà, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na nương theo đấy mà trú ngụ, luôn dấy khởi giận dữ, độc ác, hung bạo, không chút hổ thẹn, đối với chúng sinh không có lòng thương xót, thường hại sinh mạng kẻ khác cùng tạo mọi nỗi loạn. Đám Thiên long cho tới loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na xấu ác ấy, nơi cõi Diêm-phù-đề luôn luôn dấy khởi một cách trái thời tiết những trận nắng hạn, gió độc, mưa dữ, mây đen, tro bụi cuốn xoáy, lạnh buốt hay nóng bức. Do những tai họa ấy đã phá hại các thứ ngũ cốc hoa màu cây trái, các loại cây để làm rượu, làm đường như bồ đào, cây mía, các thứ vải lụa, nên khiến cho chúng sinh luôn gặp phải muôn ngàn cảnh mất mùa đói kém, bệnh dịch, bao trường hợp thân thích biệt ly, vô số nỗi khổ não bức thiết. Chính từ đấy mà họ luôn hay xâm phạm lẫn nhau, hoảng sợ, đánh giết, tâm thường kinh hãi, khiến các hàng vương giả Sát-lợi, nơi đám quyến thuộc của mình với năm thứ dục lạc luôn đầy đủ mà không sinh lòng vui thích! Ở nơi quốc độ mình, luôn xảy ra sự gây hại cho hết thủy các hàng Sa-môn, Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-đà, nam phu, phụ nữ, trẻ em gái trai, lại cũng bức hại các loài voi, ngựa, bò, dê, sư tử, cọp beo, chó sói, chó thường, nói chung là hết thủy các loài cầm thú đều khiến bị bức hại. Đối với chúng sinh thì tạo ra vô số duyên cơ để bức hại họ, ngày đêm giết chóc, thiêu đốt, đâm chém. Năm thứ lúa gạo hoa màu, các loại sản vật lụa vải để nhằm đem lại cái ăn, mặc cho mọi người có cuộc sống an lạc, cùng thực hiện các điều thiện, tất cả thủy đều bị tổn hại, giảm thiểu. Chính từ nhân duyên đó khiến cho các nẻo lành nơi cõi trời, người bị giam sát, mất đi tánh chất đáng yêu thích của nó. Tất cả đám chúng tôi chẳng có thể ngăn giữ nổi!

Nay Đức Thế Tôn đã có sự tập hợp đông đảo nơi chúng hội này, gồm hết thủy chư vị Đại sĩ, Bồ-tát Ma-ha-tát, chư vị Thanh văn cùng đều có mặt, hết thủy chư Thiên vương cùng đám quyến thuộc, chư Long vương, A-tu-la vương, cho đến hết thủy chư vị Tỳ-xá-già vương cùng với các đám quyến thuộc của họ cũng đều vân tập đông đủ nơi

chúng hội. Kính thưa Đức Thế Tôn! Kính mong Đức Thế Tôn, đối với thiên long quỷ thần nên có sự giáo hóa dẫn dắt rõ ràng, để cho họ, gồm cả Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Cửu-bàn-trà, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già... ở cõi Diêm-phù-đề này với tất cả quốc độ, thành ấp, thôn xóm, núi rừng, hang động, đền miếu, cây vườn các chốn, đều khiến họ hộ trì. Như chúng thiên long cho tới loài quỷ Tỳ-xá-già ấy, nơi cõi Diêm-phù-đề này, nếu xảy ra những hiện tượng tranh đoạt chém giết bức hại, những cảnh mưa gió trái thời, các thứ bệnh dịch, mất mùa đói kém hay nóng lạnh bất thường, thì các chúng kia, tùy theo phần của họ mà ngăn chặn, hộ trì. Nếu ở cõi Diêm-phù-đề xảy ra các sự việc như vừa kể trên thì chư vị ấy cũng thấy đều dốc sức ngăn chặn, dứt trừ, khiến cho ở cõi này với bao thứ hiện có như hoa quả, cỏ cây thuốc, các thứ vải lụa trắng, màu, năm thứ ngũ cốc, các loại cây mía đường, bồ đào, cùng bao thứ sữa bơ mật ong... thấy đều được dồi dào, sinh trưởng kết quả luôn thuận hợp, còn những loại lúa nếp hoa màu cũng không hề suy giảm hư hoại.

Cũng ở cõi Diêm-phù-đề này với mọi nơi chốn có con người trú ngụ cùng với các loài cầm thú, tùy theo chỗ cần dùng của mình mà đều được no đủ sung túc, nhờ đó đã khiến cho chúng sinh tu tập theo các nẻo lành, tu tập theo chánh pháp thực hành các điều chân thật, an trụ trong sự siêng năng tu tập ấy, nẻo thiện theo đấy mà tăng trưởng không ngừng, chẳng hề lùi giảm. Từ nhân duyên này, nên ở cõi Diêm-phù-đề, loài người được đông đúc với cuộc sống no đủ an lành, phong phú thật đáng yêu thích vô cùng, chánh pháp của Đức Thế Tôn cũng được trụ thế lâu dài, mọi sở nguyện của người, trời thấy được trọn đủ, chúng sinh đều hưởng đến đường thiện, hưởng về đạo giải thoát, lìa bỏ ba nẻo ác, làm cho Tam bảo luôn được nối dòng không hề bị đoạn tuyệt.

Lúc này, Tứ Thiên vương muốn làm sáng tỏ lần nữa về những ý nghĩa trên nên đọc kệ:

*Nơi cõi Diêm-phù-đề
Mọi quốc độ hiện có
Thiên, Long, Dạ-xoa ác
La-sát, Cửu-bàn-trà.
Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già
Ca-trá phú-đơn-na
Giận, ác không ân dưỡng*

Với chúng sinh chẳng xót.
Chúng ấy không hổ thẹn
Bức hại chut Sát-lợi
Sa-môn, Bà-la-môn
Tỳ-xá cùng Thủ-đà.
Sư tử, voi, cọp, báo
Mưa gió dữ trái thời
Bệnh dịch, bao đói kém
Nên khiến chúng sinh khổ.
Chúng ấy hại muôn loài
Hủy phá khắp thế gian
Bao thứ lúa, hoa màu
Cùng diệt đèn chánh pháp.
Bốn Thiên vương chúng tôi
Chẳng ngăn nổi ác ấy
Mong Phật nên phân, giao
Cõi nước cùng thành ấp.
Dặn dò Long, Dạ-xoa
La-sát, Cửu-bàn-trà
Khiến chúng đều ngăn, giữ
Mưa gió hại trái thời.
Dứt mọi nỗi kinh sợ
Khiến không đói kém, bệnh
Hoa trái, cây thuốc, lúa
Tràn đầy vị ngon ngọt.
Chúng sinh dứt đói thiếu
Mọi cần dùng thấy đủ
Hết thấy pháp lành tăng
Nên được mọi an lạc.
Pháp Phật trụ thế bền
Muôn loài hưởng đường thiện
Dòng Tam bảo không dứt
Mong Phật thường thương xót.
Đại địa đủ vật ngon
Lìa mọi vị cay đắng
Hoa trái đều dồi dào

*Vô số vị sung mãn.
Suối ao cùng sông hồ
Nước trong luôn đầy ắp
Nơi các thứ lúa, rau
Luôn tốt tươi, tăng trưởng.
Đem lại thức ăn uống
Tâm nhu hòa dứt ác
Niệm từ luôn tương hợp
Lưu chuyển dứt cấu nhiễm.
Lià bỏ mọi gia nghiệp
Trụ nơi A-lan-nhã
Đốc tu nẻo Bồ-đề
Khiến mọi chúng sinh tin.
Chánh pháp được phát huy
Chúng ma ác không còn
Bốn thiên hạ an lạc
Mọi chốn người sung mãn!*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn hỏi Tứ Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân và vị chủ thế giới Ta-bà Đại Phạm thiên:

–Này chư Thiên vương! Chư vị đã hoặc thấy hoặc nghe trong hiền kiếp này, bắt đầu với Đức Phật Câu-lưu-tôn, tiếp theo vào thời các Đức Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, Ca-diếp xuất hiện ở đời, công việc giáo phó rõ rệt phân minh đối với các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cưu-bàn-trà... hiện có trong cõi Diêm-phù-đề này được thực hiện ra sao? So với ta hiện nay, ở nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác, đã tạo được sự giao phó dặn dò phân minh rõ rệt, đối với hết thảy các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cưu-bàn-trà... trong cõi Diêm-phù-đề này hoàn toàn như nhau chăng?

Chư vị Đại Tứ Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân, chủ thế giới Ta-bà Đại Phạm vương cùng thưa với Đức Phật:

–Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Chúng tôi từng thấy, nghe nơi Hiền kiếp này, bắt đầu là Đức Phật Câu-lưu-tôn, nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác đã tạo được sự giao phó dặn dò phân minh rõ rệt đối với các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cưu-bàn-trà,... trong cõi Diêm-phù-đề này, so với Đức Thế Tôn hiện nay đã thực hiện nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác không có gì khác.

Vào thời Đức Phật Câu-lưu-tôn xuất hiện ở đời, thọ mạng của chúng sinh là bốn vạn năm. Thời bấy giờ, khí chất tinh thuần của đại địa, của chúng sinh, của các pháp, nói chung là các Lực ấy luôn được tăng lên. Các sự việc như mùi vị, uy lực, phước đức, lòng thương, sự hơn hẳn, trí tuệ, thấy đều được tăng lên. Thời ấy, nương vào đất để sinh trưởng, các thứ quả ngon, các thứ hoa lá cây thuốc... được chúng sinh dùng để ăn đều khiến cho họ có tâm mềm dịu, tâm Từ, Bi, Hỷ, Xả, tâm Bố thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Trí tuệ, tâm xa lìa việc giết hại sinh mạng, cho đến tâm lìa bỏ tà kiến, ít ham muốn biết đủ, ít bị phiền não cấu nhiễm, nhiều phước đức, thọ mạng lâu dài, xa rời tham dục, sống ở chốn thanh vắng, yêu mến chánh pháp, chán lìa sự lưu chuyển trong cõi sinh tử, luôn phát huy làm cho Tam bảo thêm sáng tỏ, nhờ từ nhân duyên đó mà chúng sinh lìa được các đường ác đi theo đường thiện. Thời đó, chư Thiên, thậm chí cả đến loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na cùng hết thấy các loài cầm thú đều có được đầy đủ các sự việc như thế. Lần lượt về sau thọ mạng của con người giảm bớt dần. Do thọ mạng của con người giảm xuống nên phước đức cũng giảm. Phước đức giảm nên vị của khí chất tinh thuần nơi đại địa cũng giảm. Vị của khí chất tinh thuần nơi đại địa giảm nên khí chất tinh thuần của chúng sinh cũng giảm. Khí chất tinh thuần của chúng sinh giảm nên các pháp nơi tâm của chúng sinh tạo các điều thiện và sự hổ thẹn giảm nên khí chất tinh thuần mang tánh chất cam lộ của chánh pháp cũng giảm. Từ việc thọ mạng nơi mỗi người của chúng sinh tổn giảm cho tới khí chất tinh thuần của cam lộ nơi chánh pháp cũng tổn giảm nên mới lan rộng ra tình trạng giết hại sinh mạng dẫn tới việc đua theo tà kiến, thậm chí cả loài cầm thú lại cũng như thế. Như vậy là chúng sinh xa lìa con đường thiện, con đường giác ngộ giải thoát hưởng theo con đường xấu ác và đến khi mạng chung thì bị rơi vào các cõi ác. Như những chúng sinh sinh nơi loài Dạ-xoa cho đến loài Ca-trá phú-đơn-na, thì luôn sân hận, độc ác không chút lòng thương, không biết nhìn về đời sau với bao việc đáng kinh sợ, lại luôn tạo việc sát sinh lan rộng cho tới việc đua theo tà kiến. Các hạng chúng sinh đó, nơi cõi Diêm-phù-đề chưa từng được dự vào việc nhận lãnh giao phó dẫn dò để làm phận sự hộ trì.

Như thế là các vị Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, Phật Ca-diếp, nơi cõi Bồ-đề, lúc mới thành Bạc Chánh Giác, đã tạo được sự giao phó dẫn dò phân minh rõ rệt đối với các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, Cửu-bàn-trà... so với Đức Thế Tôn hiện nay đã thực hiện nơi cõi Bồ-đề lúc mới thành Bạc Chánh Giác không có gì khác nhau.

Pháp lành như thế là cứ giảm dần còn pháp ác thì cứ tăng trưởng. Từ đây cho đến nay, có đến vô lượng na-do-tha trăm ngàn thứ ác Long, Dạ-xoa, cho đến tới loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na đã sinh trưởng không ngớt, luôn sân hận, bạo ác, không biết hổ thẹn, đối với mọi chúng sinh không chút tâm Từ, không hề xem xét đời sau với bao việc đáng kinh sợ, tàn hại sinh mạng loài khác để ăn cả máu thịt. Những hạng xấu ác đó không dựa vào việc phân bố, trú xứ không nhất định. Hạng Long, Dạ-xoa, Cửu-bàn-trà xấu ác ấy không hề biết giúp đỡ, giữ gìn con người cả đến loài súc sinh. Chỉ luôn muốn cướp đoạt khí chất tinh túy của con người, cắt đứt gốc thọ mạng của họ, diệt hoại cõi nước, thành ấp, thôn xóm đền miếu các chốn, khiến cho các vị vương giận dữ sầu khổ, thậm chí còn có thể khiến cho các loài súc sinh khổ não. Lại còn có thể dấy tạo các hiện tượng mưa gió trái thời tiết, lạnh buốt hay nóng bức, làm hư hại hết thảy các thứ hoa quả, rau, lúa,... các loài Long, Dạ-xoa cho tới loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na độc ác ấy không tuân theo sự chỉ giáo của chúng tôi, đối với các hạng xấu ác đó, chúng tôi chẳng hề được tự tại! Vì thế mà hiện nay, nơi cõi đời cực ác với năm thứ vẫn đục, pháp lành tổn giảm, Đức Như Lai xuất hiện ở đời, tất cả chúng sinh đối với Bạc Đạo Sư Từ bi đã sinh lòng kính tin tôn quý yêu mến. Những lời Phật nêu bày giảng dạy luôn thích hợp với căn trí đem lại lợi ích, đầy đủ công đức, trí tuệ tích tụ, thành tựu được tâm đại Bi, sáu pháp Ba-la-mật, mọi sở nguyện cứu cánh đều được viên mãn, đạt đủ sáu thứ thần thông, đại chúng các pháp luôn được tự tại, che chở hộ trì thu nhận hết thảy chúng sinh, có thể đem chúng sinh đến với tất cả đường thiện cùng vui thích nẻo giải thoát.

Hôm nay, ở nơi đây, một pháp hội lớn chưa từng có đã được tập hợp, xưa nay chưa nghe có một chúng hội lớn lao như thế, tất cả chư vị Thiên vương cùng đám quyến thuộc đều có mặt ở chúng hội. Hết thảy Long vương cho tới Nhật vương, Dạ-xoa vương, La-sát vương, Già-lâu-la vương, Cửu-bàn-trà vương, Ngạ quỷ vương, Tỳ-xá-già vương, cùng với hết thảy đám quyến thuộc của mình đều đi đến chúng hội này. Đối với những chúng chưa đến, nay xin Đức Thế Tôn dùng diệu lực thần thông để thu tóm hết thảy. Như có các chúng quỷ thần xấu ác không có nơi chốn gắn bó, liên hệ, không nhận sự chỉ giáo của kẻ khác, sân hận bạo ác không chút Từ tâm, không biết xem xét về đời sau với bao sự việc đáng sợ, tàn hại sinh mạng loài khác để ăn thịt uống máu, những chúng ấy chẳng đến được! Kính xin Đức Thế Tôn lại một lần

nữa thể hiện lòng Từ bi thương xót, dùng diệu lực thần thông khiến cho chúng quỷ thần đó, cùng với đám quyến thuộc của họ đều cùng đi đến hội này, khiến họ được phân bố để dự vào những phần việc khác, không khiến xảy ra luôn luôn những sự nhiễu loạn đối với chúng sinh. Nhờ vào phương tiện này sẽ làm cho hương vị nơi đại địa trong bốn cõi thiên hạ thêm nhiều khỏi chóng bị hủy diệt, khí chất tinh thuần được an trụ không còn bị tổn giảm nữa. Do khí chất tinh thuần của đại địa không còn bị tổn giảm nên khí chất tinh thuần của chúng sinh cũng không tổn giảm. Khí chất tinh thuần của chúng sinh không còn bị tổn giảm nên khí chất tinh thuần của chất cam lộ nơi chánh pháp cũng không bị tổn giảm, lại được an trụ, nhờ đấy các pháp nơi tâm để tạo ra điều thiện, bình đẳng của chúng sinh được tăng trưởng. Từ nhân duyên này, khiến cho dòng giống của Tam bảo không hề bị đoạn tuyệt, như thế là mất chánh pháp được trụ thế lâu bền, ngăn chặn ba nẻo ác, mở ra nẻo hướng đến cõi thiện cùng cánh cửa Niết-bàn giải thoát, nhờ vậy nên pháp lành luôn được tăng trưởng, pháp ác tổn giảm, cõi trời, người được tăng thêm, vô lượng chư Thiên, người tất đạt được đầy đủ sự giải thoát an lạc.

Bốn Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân và Đại Phạm vương nêu bày sự việc xong, lúc này Đức Thế Tôn xem xét rồi im lặng không nói.

Bấy giờ, vị chủ thế giới Ta-bà là Đại phạm Thiên vương cùng Kiều-thi-ca và chư vị Thích thiên, Tứ đại Thiên vương, đều cùng chấp tay nói với đại chúng:

–Chúng tôi cùng bày tỏ với tất cả chư vị Bồ-tát Ma-ha-tát, chư vị Thanh văn, hết thảy chư vị Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, Càn-thát-bà, A-tu-la, Khẩn-na-la, Già-lâu-la, Ma-hầu-la-già, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, cùng tất cả đại chúng, xin thấy cùng khuyến thỉnh Đức Như Lai Pháp Tôn, sẽ khiến cho Đức Thế Tôn cho phép chúng chư Thiên thấy đều được đi đến chúng hội này. Tất cả chúng Long, cho tới tất cả chúng Ca-trá phú-đơn-na cũng được có mặt đông đủ ở đây. Các chúng ấy, nơi cõi Diêm-phù-đề với mọi quốc độ, thành ấp, thôn xóm, đền đài, quán xá, vườn cây, núi cao, hang rộng, sông hồ, ao đầm, các nơi chốn như thế, sẽ được giao phó dặn dò phân minh rõ ràng để các chúng kia đi đến trú ngụ, sinh hoạt. Lại khiến cho tất cả chư vị Thiên, Long thiện, kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na, sẽ được phân công giữ lấy một cách yên ổn. Mỗi chúng sẽ tự nhận lấy sự phân công bình đẳng trong việc giữ gìn hộ trì, không hề bị bỏ rơi hay khiến dấy sinh sầu não. Mỗi chúng sẽ chỉ giáo hóa cho đám Thiên, Long, quỷ thần xấu ác kia

cùng làm theo đúng pháp, luôn tạo niệm lành để ngăn chặn, tiêu diệt tâm ác. Lại khiến mỗi mỗi chúng hộ trì tự phân công, mà không bỏ rơi, không gây phiền não cho chúng khác. Đám Thiên, Long, Quỷ thần kia nếu được mỗi mỗi chúng phân công bình đẳng để làm kẻ hộ trì thì tên tuổi sẽ được ghi lại, nêu bày khắp, đạt được sức dũng mãnh lớn lao cùng phước báo to tát.

Bấy giờ, hết thủy chư vị Bồ-tát Ma-ha-tát, hết thủy chư vị Thanh văn, tất cả chư Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Già-lâu-la, Khẩn-na-la, Càn-thát-bà, Ma-hầu-la-già, Cửu-bàn-trà, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na, cho đến hết thủy chư vị có mặt trong đại chúng thủy đều hết sức hoan hỷ, đều từ chỗ ngồi đứng dậy, chắp tay cung kính hướng về phía Đức Phật cùng lúc đồng thanh thưa:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Chúng con xin khuyến thỉnh Đức Như Lai là Bạc Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, hãy thương xót đến chúng con, vì đem lại lợi ích cho chúng sinh, xin thể hiện lòng Từ bi rộng lớn cho muôn loài được đội ơn ấy, đối với tất cả chư Thiên, Long, kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na, Đức Thế Tôn hãy khiến họ cũng được đến chúng hội này. Chúng đó, ở nơi cõi Diêm-phù-đề này với các thành ấp, thôn xóm cho tới những chốn nương tựa trú ngụ như ao hồ sông suối, đều được giao phó dặn dò phân minh rõ rệt, khiến cho chúng Thiên, Long kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na ấy được phân công giữ lấy một cách yên ổn. Nếu chúng chư Thiên, Long kể cả loài quỷ Ca-trá phú-đơn-na đó đều rời bỏ sự phân công của mình, cũng như tạo tác những sự bức hại không ngăn che phiền não cho kẻ khác, thì sẽ dùng hình phạt trừng trị để khống chế họ. Kính mong Đức Thế Tôn thể hiện tánh chất dũng mãnh để tạo được Phật sự lớn lao.

Đức Thế Tôn nói kệ đáp:

*Trong pháp của Phật ấy
Không hề nào kẻ khác
Độ khổ đến bờ giác
Mọi xứ tâm bình đẳng.
Các pháp không có hai
Đạo sư lừa yêu ghét
Đạo một như hư không
Đó là cảnh giới Phật.
Như có tâm hữu vi*

Tư duy việc khứ lai
Đấy dùng pháp chẳng pháp
Thâu tóm quý thân đến.

Bấy giờ, lại có một vị Đại Phạm thiên tên là Chánh Biện, là bậc đã an trụ nơi Địa thứ mười của hàng Thánh trong đạo giác ngộ Vô thượng, đã dùng các công đức của chư Bồ-tát để trang nghiêm, hiện đang có mặt trong chúng hội. Vị Đại Phạm thiên Chánh Biện thưa với chư Thiên vương, hết thấy chư Long vương, A-tu-la vương, cho tới Ca-trá phú-đơn-na vương:

–Kính thưa chư vị! Đúng vậy! Nay theo Đức Như Lai chúng ta được lãnh hội ý nghĩa ấy! Như Phật Thế Tôn, hoặc đi đứng, hoặc ngồi nằm không hề gây chút phiền não cho chúng sinh. Chư vị nay thấy đều cùng lúc đồng thanh phát nguyện mong cầu, nên cần được nêu bày chỉ rõ. Mọi đám phi nhân hiện có đều theo chỗ thâu tóm của hết thấy Thiên, Long, Quỷ thần, thường hay đoạt lấy khí chất tinh túy, bức hại kẻ khác để ăn thịt uống máu, tất cả những hạng ấy mong được Hộ thế Tứ vương với uy lực của mình khống chế thu phục chúng. Nơi các loài hiện có, từ loài sinh từ biến hóa, sinh từ chốn ẩm thấp, sinh từ thai, sinh từ trứng, như thế là tùy theo chỗ hiện có mà chư Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Già-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Cứu-bàn-trà, Nga quý, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na, hết thấy các chúng ấy đều sẽ là nơi nương tựa của bốn thứ sinh kia. Chúng Long, Dạ-xoa... ấy thấy được uy lực của Tứ đại Thiên vương thu phục. Mong Tứ đại vương thu tóm các chúng kia nơi tất cả các chốn chưa tới thì thấy được đến pháp hội này.

Bấy giờ, hết thấy chư Thiên vương cho tới Ca-trá phú-đơn-na vương, đều cùng phát lời nguyện:

–Trừ cõi Tam thập tam thiên, trở xuống là cõi Tứ thiên vương thiên, mọi chúng hiện có gồm chúng chư Thiên, chúng chư Long, cho đến loài Ca-trá phú-đơn-na, đều là chỗ nương tựa của bốn loại chúng sinh, hết thấy không còn một loại nào. Tất thấy mong được dựa vào Tứ đại Thiên vương, với uy lực sẵn có của mình, sẽ thu phục tất cả. Nếu các Thiên, Long, Dạ-xoa cho tới các loài Ca-trá phú-đơn-na, đối với Tứ Thiên vương có sự trái ngược phản lại, mỗi mỗi lệnh, lực của vương đều không nhận lời chỉ giáo, tức thì sẽ bị bánh xe sắt nung lửa đỏ rực cắt tiết cả tai mũi. Như đã bị cắt tiết cả tai mũi mà hãy còn vi phạm thì lại dùng bánh xe sắt cắt đứt cả tay chân. Nếu đã cắt đứt tay chân rồi mà còn vi phạm thì lại chém đầu. Nói chung là nếu có kẻ, chỉ cần làm trái

giáo lệnh của Tứ Thiên vương thì thấy đều bị trừng trị như thế.

Lúc này, Thiên vương Tỳ-sa-môn liền dùng bánh xe sắt với lửa cháy rực rỡ hướng về phương Bắc ném mạnh về phía ấy rồi đọc bài chú:

“Đa địa dạ tha. Cùng cùng ni la cùng. Xoa bà cùng. Già khư già già. Ni ca khư xà la sỹ. Tô bà ha”.

Thiên vương Tỳ-lâu-bác-xoa, cũng dùng bánh xe sắt rực lửa sáng ngời hướng về phương Tây, ném mạnh về phía đó, lại đọc câu chú:

“Đa địa dạ tha. Thi lê khí. Già già na. Thi lê khí. Xoa thi la khí để. Xà lê. Tô bà ha.”

Thiên vương Tỳ-lâu-lặc, cũng dùng bánh xe sắt sáng rực lửa cháy bừng hướng về phương Nam, ném mạnh về phía ấy, liền đọc câu chú:

“Đa địa dạ tha. Xà la tỷ lệ sự. Xà la tỷ lệ sự. Tất da bà. Xà la tỷ lệ sự. Đạt la thi. Xà la xà la tỷ lệ sự. Tô bà ha”.

Thiên vương Đề-đâu-lại-trá, cũng dùng bánh xe sắt rực lửa sáng ngời hướng về phương Đông mà ném mạnh về phía đó, liền đọc câu chú:

“Đa địa da tha. A na dịch. A na a na da. A na phù tỷ. A ca xa phu tỷ. Ma hệ. Đồ dị. Tô bà ha”.

Khi ấy, chư Thiên nơi bốn phương, kể cả loài Ca-trá phú-đơn-na, cùng với các vị Thần lớn nhỏ coi về cây rừng, dược thảo, từ xa trông thấy bánh xe sắt lửa cháy rực rỡ, thấy đều hết mực kinh sợ buồn sầu chẳng vui vì lo thân mạng mình sẽ chẳng còn, liền xem xét khắp mười phương rồi đều nghĩ: “Ai có thể cứu được chúng ta trong lúc này, sẽ là chỗ quy về hướng tới dâng cả thân mạng của chúng ta!”

Tức thì liền xem thấy Đức Thế Tôn đại Bi, là Bạc vì lợi ích chân thật của chúng sinh, hiện ở nơi núi Khư-la-đế là chốn nương ngụ của chư Tiên tịch mặc, được đông đảo đại chúng cùng vân tập đến vây quanh ngồi kín cả, chỉ có Bạc ấy thì mới có thể cứu được mạng của chúng ta! Liền trong khoảnh khắc một làn chớp đã đến chỗ Phật, tới đứng nơi phía trước Phật.

Như thế là chư Thiên, Long, Dạ-xoa cho tới loài Ca-trá phú-đơn-na hiện có trong mười phương thấy đều đi đến chỗ Đức Phật, đứng yên nơi phía trước.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ ý nghĩa trên một lần nữa, nên đọc kệ:

Giờ ta, Lương Túc Tôn
Hỏi Thích, Phạm, Tứ vương
Đã từng nghe từng thấy
Chư Đạo sư quá khứ.
Bốn thiên hạ phân bố
Các chúng Thiên Long giữ
Chẳng như ta nay sao
Nơi đạo thọ phân bố?
Thiên vương đáp lời ta
Chư Phật xưa như thế
Ngồi nơi cội Bồ-đề
Phân cùng chúng Dạ-xoa.
Sau, nhân tội lỗi tăng
Chuyển sinh đủ loại ác
Cưu-bàn, Long, Dạ-xoa
La-sát, quỷ Đơn-na.
Bạo ác chẳng xót thương
Thường ăn uống thịt máu
Chúng náo loạn mọi nước
Cùng quấy bốn họ người.
Tạo mưa gió trái thời
Thêm bao lụt nóng lạnh
Đói kém, bệnh, tranh đoạt
Hủy diệt vị đại địa.
Vớ muôn loài không xót
Bức hại nhiều chúng sinh
Chẳng thể ngăn giữ được
Không phục nơi chúng tôi.
Do tinh khí đất giảm
Tinh khí chúng sinh mất
Tinh khí diệu chánh pháp
Khó đạt ngày càng tổn.
Do từ nhân duyên ấy
Chúng trời, người tổn giảm
Đời ác xấu tăng trưởng
Nẻo pháp khó đạt được.

Pháp không trụ thế bền
Đèn chánh pháp mờ tắt
Dòng Tam bảo bị dứt
Thế gian càng tối tăm.
Nay Phật đại dũng mãnh
Nơi thời pháp lành tận
Xuất hiện Diêm-phù-đề
Đại Bi, thuốc cứu đời.
Trong lời đủ sáu không
Tổ tận các bờ pháp
Vi lợi ích chúng sinh
Tạo hội Đại tập này.
Hết thấy Thiên, Long vương
Hộ thế cùng đến đủ
Đám quỷ ác, không tình
Luôn ăn thịt máu người.
Long, quỷ Phú-đơn-na
Đám ấy chẳng đến đây
Không chốn thọ giáo lệnh
Không nương thuộc phần khác.
Hết thấy nhận lời Phật
Khiến chúng đều đến hội
Nguyện phân nơi chúng ấy
Đều khiến có chỗ trao.
Không khiến lại bức hại
Đoạt tinh khí các loài
Tinh khí ba giống trụ
Khiến người tu tập pháp.
Pháp lành được tăng thêm
Pháp ác dần bị diệt
Do dấy đường ác dứt
Trời, người thêm lợi ích.
Cửa giải thoát được mở
Dòng Tam bảo rạng truyền
Phước nhuần thấm muôn loài

Chóng đạt đến giải thoát.
 Lúc này ta lặng im
 Chẳng theo nơi chư vị
 Chư Đế Thích, Phạm vương
 Bốn Hộ thế đại vương.
 Thừa cùng tất cả chúng
 Hiện đến hội lớn này
 Khuyên thỉnh Thiên Nhân Sư
 Thâu đám quỷ đến đây.
 Dặn, giao phó rõ chúng
 Mọi thành ấp xóm làng
 Ngày đêm luôn gìn giữ
 Đều khiến trụ phần mình.
 Đại chúng chư Bồ-tát
 Cùng đứng dậy chấp tay
 Khuyên thỉnh Đại Đạo Sư
 Thâu đám quỷ cùng đến.
 Tất cả phân chia xong
 Hộ trì Diêm-phù-đề
 Chớ não hại chúng sinh
 Thể hiện tánh dững mãnh.
 Ta chẳng não loạn người
 Xa lìa việc khứ lai
 Thấu tỏ pháp không hai
 Lìa mọi tướng chúng sinh.

Đại Phạm vương Chánh Biện nói với chư Thiên vương:

Đạo Sư chẳng não ai
 Pháp Phật không việc ấy.
 Thấy cùng phát nguyện rằng
 Khiến quỷ không bức hại
 Đều phân bố nương tựa
 Chư vị Tứ Thiên vương.
 Chư vương cùng nhau thừa
 Tôi nay xin y lời
 Thề chỉ giáo đám ấy
 Thấy khiến được phân công.

*Nếu chúng trái giáo lệnh
Tức tốc xe sắt thiêu
Tứ Thiên vương cùng lúc
Đem xe hướng bốn phương.
Chỉ trong một khoảnh khắc
Đều đến hết chỗ Phật
Đánh lễ ngay chân Phật
Chấp tay cùng an trụ.*

